

**ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ Γ' ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΪΟΥ 2016**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Διωγμένος από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία, της οποίας το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής σύρθηκε στο πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν από τις πόρτες.

.....
Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς «Σας ρωτώ» είπε «πότε νομίζετε ότι αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, «Κι όμως πριν από τρεις μέρες» είπε «μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα».

.....
Όταν άκουσε τον χαιρετισμό ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι μου πολλούς τέτοιους χαιρετισμούς ακούω». Τότε στο νου του κορακιού ήρθαν τα λόγια του κυρίου του: «Κρίμα τον κόπο μου». Μ' αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε κι αγόρασε το πουλί με τόσα χρήματα, με όσα τίποτα μέχρι τότε δεν είχε αγοράσει.

B1. α. insidiatōribus : insidiatore

Cui : qua

caedis : caedium

se : mihi

quodam : quoddam

praecocem : praecocia

patribus : patrum

hanc : haec

sui : tui

nullam : nullius

B1. β. propiorem,
prope-propius-proxime,
satius

B2. α. **exclūsus** : excludunt
recesserat : recedamus
exterritus : exterruisti
prorepsit : proreptum
abdidit : abderetis
attulit : afferre
ostendensque : ostenturusque-ostensurusque
decerptam esse : decerpi
dixit : dic
venit : veniendo

B2. β. Ενεστώτας : perdas
Παρατατικός : perderes
Μέλλοντας : perditurus sis
Παρακείμενος : perdidideris
Υπερσυντέλικος : perdidisses

Γ1. α. Caligulae: Γενική Αντικειμενική στο insidiatoribus
cui: Δοτική προσωπική κτητική στο est
se: αντικείμενο στο abdidit (δηλώνει άμεση αυτοπάθεια)
die: αφαιρετική του χρόνου στο attulit
decerptam esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του
ρήματος putetis (ετεροπροσωπία)
ex arbore: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης
(ή προέλευσης) στο decerptam esse
recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο
ficum μέσω του συνδετικού esse
salutationum: γενική διαιρετική στο satis
corvo: δοτική προσωπική από την απρόσωπη έκφραση
venit in mentem
quantī: γενική της (αφηρημένης) αξίας στο ρήμα emerat

Γ1. β. Ficus praecox a Catone allata est.

Γ1. γ. in curiam: in curia (στάση σε τόπο),
ex curia (απομάκρυνση από τόπο)
domi: domum (κίνηση σε τόπο)
domo (απομάκρυνση από τόπο)

Γ1. δ. Num risit ad haec verba Augustus?
Nonne risit ad haec verba Augustus?
Risitne ad haec verba Augustus?
Ad haec verba Augustus risit?

Γ2. α. vela quae praetenta erant
Ficum quae praecox erat

Γ2. β. - cui nomen est Hermaeum: δευτερεύουσα αναφορική επιθετική πρόταση, προσδιοριστική στο diaetam
- «quando hanc ficum decerptam esse putētis ex arbore»: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως έμμεσο αντικείμενο στο interrogo
- Cum omnes recentem esse dixissent: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο inquit
- quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση ως β' όρος σύγκρισης.

Γ2. γ. Postquam exclusus est: Η δευτερεύουσα χρονική πρόταση που εισάγεται με το postquam εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό και έχει σημασία μόνο από χρονική άποψη. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με οριστική χρόνου παρακειμένου για να δηλώσει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

exterritus: cum exterritus esset

audita: ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή, με υποκείμενο το salutatione, που εκφράζει το προτερόχρονο.

Cum Caesar salutationem audivisset.